

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Кзз 1409/2021
20.01.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Биљане Синановић, председника већа, Радослава Петровића, Светлане Томић Јокић, Дубравке Дамјановић и Драгана Аћимовића, чланова већа, са саветником Сањом Живановић, записничарем, у кривичном предмету окривљене АА, због кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 4. у вези члана 289. став 3. у вези става 1. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљене, адвоката Радоње Дубљевића, поднетом против правноснажних пресуда Трећег основног суда у Београду К 520/19 од 30.12.2020. године и Апелационог суда у Београду Кж1 701/21 од 04.10.2021. године, у седници већа одржаној дана 20.01.2022. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљене АА, адвоката Радоње Дубљевића, поднет против правноснажних пресуда Трећег основног суда у Београду К 520/19 од 30.12.2020. године и Апелационог суда у Београду Кж1 701/21 од 04.10.2021. године.

Образложење

Пресудом Трећег основног суда у Београду К 520/19 од 30.12.2020. године окривљена АА оглашена је кривом због кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 4. у вези члана 289. став 3. у вези става 1. КЗ и осуђена на казну затвора у трајању од једне године. На основу члана 297. став 5. КЗ у вези члана 86. КЗ окривљеној је изречена мера безбедности забране управљања моторним возилом „Б“ категорије у трајању од пет година рачунајући од дана правноснажности пресуде, с тим што се време проведено у затвору окривљеној не урачунава у време трајања мере. Оштећени ББ и ВВ су ради остваривања имовинскоправног захтева упућени на парнични поступак. Окривљена је обавезана да плати трошкове кривичног поступка о чијој висини ће суд одлучити накнадно посебним решењем.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 701/21 од 04.10.2021. године одбијене су као неосноване жалба Трећег основног јавног тужиоца у Београду и браниоца окривљене АА, адвоката Радоње Дубљевића, а пресуда Трећег основног суда у Београду К 520/19 од 30.12.2020. године потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљене АА, адвокат Радоња Дубљевић, због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев за заштиту законитости, укине у целини побијане пресуде и предмет врати на поновно одлучивање првостепеном суду или преиначи у целини побијане пресуде „у корист окривљене“.

Врховни касациони суд је примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљене доставио Републичком јавном тужиоцу, у складу са одредбом члана 488. став 1. КЗ и у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет те је након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Бранилац окривљене захтев за заштиту законитости подноси због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП у вези члана 23. КЗ и наводи да дело које је описано у изреци правноснажне пресуде по закону не представља кривично дело јер је радње које су јој стављене на терет, окривљена предузела у стању неурачунљивости. Према наводима захтева, окривљена је у време извршења дела била неурачунљива услед краткотрајног губитка свести, који је последица хроничне, до сада нелечене фокалне, највероватније левостране темпоралне епилепсије, што одговара законској дефиницији неурачунљивости из члана 23. става 2. КЗ, па је, по мишљењу браниоца, суд на основу члана 423. тачка 1) ЗКП, окривљену морао да ослободи од оптужбе јер није кривично дело оно дело које је извршено у стању урачунљивости.

Према стању у списима предмета, окривљена је, у месту и на начин описаним у изреци првостепене пресуде, дана ...2017. године, у стању урачунљивости, свесна да својом радњом може учинити законом забрањено дело али олако држећи да до тога неће доћи или да ће то моћи да спречи, као учесник у саобраћају на путевима – возач путничког моторног возила марке „...“, не придржавајући се одредби чланова 43. и 82. Закона о безбедности саобраћаја на путевима, угрозила јавни саобраћај и довела у опасност живот и тело људи, услед чега је наступила смрт ГГ, сувозача у путничком моторном возилу марке „...“, којим је управљао ВВ и то непосредно испред возила окривљене у истом смеру и правцу, а које је у тренутку незгоде било заустављено због црвеног светла на семафору, када је окривљена предњом страном свог возила ударила у задњу страну возила оштећених, услед чега је ВВ задобио повреде описане у изреци пресуде, које скупа процењено представљају тешку телесну повреду, а ГГ, између осталог, повреде главе услед којих је преминула дана ...2017. године у Ургентном центру у Београду.

По налажењу Врховног касационог суда, у претходно описаним радњама окривљене АА стичу се сва битна обележја кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 4. у вези члана 289. став 3. у вези става 1. КЗ, односно објективна обележја која се односе на радње окривљене, и субјективна обележја дела која се тичу урачунљивости и свесног нехата окривљене, који укључује и свест о забрањености дела.

Према томе, налазећи да чињенични опис кривичног дела за које је окривљена АА правноснажно оглашена кривом садржи сва законска обележја кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 4. у вези члана 289. став 3. у вези става 1. КЗ, како су то правилно нашли нижестепени судови, па и све елементе кривице, Врховни касациони суд налази да доношењем побијаних пресуда није повређен кривични закон из члана 439. тачка 1) ЗКП, да ли је дело за које се окривљена гони кривично дело, а на шта се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљене, адвоката Радоње Дубљевића.

Осталим наводима захтева бранилац окривљене оспорава постојање кривице, односно свесног нехата, тако што наводи да се у изреци пресуде цитира само законска дефиниција свесног нехата, а у образложењу пресуде изостају разлози о његовом постојању, које бранилац даље доводи у питање временско-просторном анализом саобраћајне незгоде и поступањем просечног возача у таквим приликама, на који начин указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП и повреду закона из члана 440. ЗКП. У исту повреду одредаба ЗКП спада и закључивање браниоца о неурачунљивости окривљене, јер су се овим питањем, као чињеничним утврђењем, детаљно бавили нижестепени судови, који су о томе изнели своје закључке, укључене у постојање елемената кривице наведене у изреци првостепене пресуде. Стога се и у погледу примене члана 23. КЗ, на коју се у захтеву за заштиту законитости указује, ради о чињеничном оспоравању закључака првостепене и другостепене пресуде, у смислу одредбе члана 440. ЗКП.

Врховни касациони суд се није упуштао у разматрање изнетих навода, обзиром да битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП и повреда закона из члана 440. ЗКП, нису разлози у оквиру повреда наведених у члану 485. став 4. ЗКП, због којих окривљени преко браниоца може поднети захтев за заштиту законитости.

Из свих изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 491. став.1 ЗКП, одлучио као у изреци пресуде и захтев одбио као неоснован.

Записничар-саветник
Сања Живановић, с.р.

Председник већа-судија
Биљана Синановић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић